

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 3T/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615010053
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1615010053.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Šimkovej a prísediacich I. Q. a V. D., v trestnej veci obžalovaného U. C., pre pokračovací zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. mája 2021 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný
U. C., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom F. C. XXX, nezamestnaný,

sa uznáva za vinného, že

1) najneskôr dňa 06.04.2011 mu bol od doposiaľ nestotožnenej osoby predložený min. Odborný posudok z kontroly originality k vozidlu zn. J. Q7 s pozmeneným F.: WAUZZZ4L27D016609 (pôvodné VIN: Z v hodnote 27.536,- €, ktoré bolo odcudzené neznámym páchatelom od 21.30 h. dňa 02.03.2011 do 09.45 h. dňa 03.03.2011 v Rakúsku, následne v tento deň na vtedajšom Obvodnom úrade pre cestnú dopravu a komunikácie v Malackách (ďalej len „OÚ Malacký“) podal v mene osoby J. L. Žiadosť o uznanie typového schválenia jednotlivu dovezeného vozidla z členského štátu/iného zmluvného štátu (ďalej len „žiadosť o uznanie typového schválenia“), ku ktorej okrem uvedeného Odborného posudku z kontroly originality doložil za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidla aj ním vyhotovenú sfalšovanú kúpnu zmluvu z dňa 02.04.2011, v ktorej bol ako predávajúci uvedený A. D. - J. D. a ako kupujúci J. L., na základe čoho OÚ Malacký v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal dňa 12.04.2011 pod č. 2011/495 Rozhodnutie o uznaní typového schválenia jednotlivu dovezeného vozidla (ďalej len „Rozhodnutie o uznaní typového schválenia“), pričom dňa 11.04.2011 toto vozidlo predal osobe C. W., ktorá následne dňa 15.04.2011 doložila predmetné rozhodnutie spolu s kúpnu zmluvou a odborným posudkom z kontroly originality na ODI v Šali k žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie a pristavila predmetné motorové vozidlo ku kontrole výrobného čísla, ktoré bolo dňa 15.04.2011 zapísané do evidencie vozidiel na osobu C. W. a pridelené EČ: SA-XXXBZ,

2) najneskôr dňa 02.05.2011 mu bol od doposiaľ nestotožnenej osoby predložený min. Odborný posudok z kontroly originality k vozidlu zn. U. K. s pozmeneným VIN: Z (pôvodné VIN: Z U v hodnote 61.625,- €, ktoré bolo odcudzené neznámym páchatelom od 18.00 h. dňa 21.03.2011 do 06.30 h. dňa 22.03.2011 v Rakúsku, následne v tento deň na vtedajšom OÚ Malacký podal v mene osoby L. R. Žiadosť o uznanie typového schválenia, ku ktorej okrem uvedeného Odborného posudku z kontroly originality doložil za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidla aj ním vyhotovenú sfalšovanú kúpnu zmluvu z dňa 28.04.2011, v ktorej ako predávajúceho uviedol osobu T. L. a ako kupujúceho osobu L. R., na základe čoho OÚ Malacký v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal dňa 05.05.2011 pod č. M/2011/00025 Rozhodnutie o uznaní typového schválenia, dňa 27.05.2011 toto rozhodnutie doložil spolu s odborným posudkom z kontroly originality na ODI v Malackách k žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie a pristavil predmetné motorové vozidlo ku kontrole výrobného čísla, čím dosiahol

to, že dňa 27.05.2011 bolo vozidlo zapísané do evidencie vozidiel na osobu L. R. a pridelené EČ: MA-XXXCK,

3) najneskôr dňa 09.05.2011 mu bol od doposiaľ nestotožnenej osoby predložený min. Odborný posudok z kontroly originality k vozidlu zn. F. G. s pozmeneným VIN: A (pôvodné VIN: A v hodnote 15.315,- €, ktoré bolo odcudzené neznámym páchatelom od 21.00 h. dňa 12.12.2010 do 06.45 h. dňa 13.12.2010 v obci Šoporňa, následne v tento deň na vtedajšom OÚ Malacky podal v mene osoby L. R. Žiadosť o uznanie typového schválenia, ku ktorej okrem uvedeného Odborného posudku z kontroly originality doložil za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidla aj ním vyhotovenú sfalšovanú kúpnu zmluvu z dňa 03.05.2011, v ktorej ako predávajúceho uviedol osobu B. C. a ako kupujúceho osobu L. R., na základe čoho OÚ Malacky v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal dňa 20.05.2011 pod č. M/2011/00146 Rozhodnutie o uznaní typového schválenia, pričom dňa 18.05.2011 toto vozidlo predal osobe G. K. za kúpnu cenu vo výške 14.000,- €, ktorá následne dňa 25.05.2011 doložila predmetné rozhodnutie spolu s kúpnu zmluvou a odborným posudkom z kontroly originality na ODI v Galante k žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie a pristavila predmetné motorové vozidlo ku kontrole výrobného čísla, ktoré bolo dňa 25.05.2011 zapísané do evidencie vozidiel na osobu G. K. a pridelené EČ: GA-XXXDC,

4) najneskôr dňa 30.05.2011 mu bol od doposiaľ nestotožnenej osoby predložený min. Odborný posudok z kontroly originality k vozidlu zn. L.-Q. C XXXCDI s pozmeneným VIN: Z (pôvodné VIN: Z v hodnote 21.976,- €, ktoré bolo neoprávnené odňaté z dispozície vlastníka VW, následne v tento deň na OÚ Malacky podal Žiadosť o uznanie typového schválenia, ku ktorej okrem uvedeného Odborného posudku z kontroly originality doložil za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidla aj ním vyhotovenú sfalšovanú kúpnu zmluvu z dňa 22.5.2011, v ktorej bol ako predávajúci uvedený A. D. - J. D. a ako kupujúci obvinený U. C., na základe čoho OÚ Malacky v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal dňa 31.05.2011 pod č. M/2011/00197 Rozhodnutie o uznaní typového schválenia, pričom dňa 01.06.2011 toto vozidlo predal spol. M N. s.r.o. za kúpnu cenu vo výške 28.000,- €, ktorá v ten istý deň doložila predmetné rozhodnutie spolu s kúpnu zmluvou a odborným posudkom z kontroly originality na KDI v Bratislave k žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie a pristavila predmetné motorové vozidlo ku kontrole výrobného čísla, ktoré bolo dňa 01.06.2011 zapísané do evidencie vozidiel na spol. M N. s.r.o. a pridelené EČ: BL-XXXBO,

5) najneskôr dňa 01.12.2011 mu bol od doposiaľ nestotožnenej osoby predložený min. Odborný posudok z kontroly originality k vozidlu zn. J. O. s pozmeneným VIN: VIN:Z (pôvodné VIN: Z v hodnote 39.520,- €, ktoré bolo odcudzené neznámym páchatelom dňa 30.08.2011 od 02.00h do 08.30h v Maďarsku, následne v tento deň na OÚ Malacky podal Žiadosť o uznanie typového schválenia, ku ktorej okrem uvedeného Odborného posudku z kontroly originality doložil za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidla aj ním vyhotovenú sfalšovanú kúpnu zmluvu z dňa 20.11.2011, v ktorej bol ako predávajúci uvedený L. M. a ako kupujúci obvinený U. C., na základe čoho OÚ Malacky v zmysle § 16 ods. 4 zákona č. 725/2004 Z.z. vydal dňa 05.12.2011 pod č. M/2011/01340 Rozhodnutie o uznaní typového schválenia, pričom dňa 09.12.2011 toto vozidlo predal osobe L. K. za kúpnu cenu vo výške 37.500,- €, ktorý dňa 12.12.2011 doložil predmetné rozhodnutie spolu s kúpnu zmluvou a odborným posudkom z kontroly originality na ODI v Nových Zámkoch k žiadosti o zapísanie motorového vozidla do evidencie a pristavil predmetné motorové vozidlo ku kontrole výrobného čísla, ktoré bolo dňa 12.12.2011 zapísané do evidencie vozidiel na osobu L. K. a pridelené EČ: NZ-XXXEG,

6) od presne nezisteného času od dňa 26.07.2011 do dňa 03.02.2012 nechal na motorovom vozidle zn. Q. XXXxd, AC kombi, EČ: BA-XXXVF, rok výroby 2009 v hodnote 28.030, 32 €, ktoré bolo odcudzené v čase od 19.30 h. dňa 25.07.2011 do 06.30 h. dňa 26.07.2011 v Novej Dedinke, pozmeniť pôvodné identifikačné číslo VIN: Z na VIN: Z a toto vozidlo následne používal do dňa 03.02.2012, pričom svoje pôvodné vozidlo zn. Q. XXXD, AC kombi, rok výroby 2005, VIN: Z dal na neznáme miesto,

t e d a

v bodoch 1 - 4

spoločným konaním majetok z trestnej činnosti v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine previedol na seba alebo iného a získal tým značný prospech,

v bode 5

spoločným konaním majetok z trestnej činnosti v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine previedol na seba alebo iného a získal tým značný prospech,

v bode 6

majetok z trestnej činnosti v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine previedol na seba alebo iného a získal tým značný prospech,

č í m s p á c h a l

v bode 1 - 4

pokračovací zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2020,

v bode 5

zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2020,

v bode 6

zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2020.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 233 ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2020, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 58 ods. 1, ods. 3 Tr. zákona sa mu ukladá trest prepadnutia majetku.

Podľa § 59 ods. 2 Tr. zákona sa vlastníkom prepadnutého majetku stáva Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 13.02.2015 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 397/11/1106-90 na obžalovaného U. C. pre pokračovací zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, a skutkovom základe opísanom v bodoch 1 - 6 výrokovej časti rozsudku.

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/12/2015 zo dňa 06.09.2017 bol obžalovaný U. C. uznaný vinným uznaný vinným v bode 1 - 4 z pokračovacieho zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v bode 5 zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a v bode 6 zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovej časti rozsudku.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/42/2018 zo dňa 05.02.2020 bol rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/12/2015 zo dňa 06.09.2017, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku, zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení svojho rozhodnutia, okrem iného, odvolací súd uviedol, že súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou skutku uvedenou v obžalobe prokurátora s tým, že v ďalšom konaní bude potrebné, aby sa súd prvého stupňa dôsledne zameril na dokazovanie súvisiace s konaním obžalovaného vo vzťahu k porušeniu záujmov, ktoré chráni predovšetkým Trestný zákon v kontexte s ustanoveniami Obchodného zákonníka či zákonov upravujúci živnostenskú činnosť. Krajský súd zdôraznil, že je potrebné, aby sa okresný súd dôsledne zaoberal podstatnými znakmi žalovanej trestnej činnosti, keďže jej podstatou je úmysel páchatel'a zatajiť existenciu príjmu, či zakryť jeho pôvod v trestnom čine konaním, ktoré má tvoriť skutok, prípadne vykonávanie takej aktivity, v dôsledku ktorej by príjem navonok pôsobil ako v súlade získaný so zákonom. Konanie definované ako „legalizácia príjmu z trestnej činnosti“ musí byť postavené na preukázaní toho, že najprv bol spáchaný primárny trestný čin, či už obžalovaným páchatel'om alebo inou osobou, o čom musel mať obžalovaný vedomosť, ktorá skutočnosť musí byť bez pochybností preukázaná. Upozornil, že v tomto kontexte vyznieva aj článok 6 ods. 2 Dohovoru, podľa ktorého nie je rozhodujúca skutočnosť, či je primárny trestný čin predmetom zákonodarstva strany, môže byť stanovené, že tieto trestné činy sa nevzťahujú na osoby, ktoré spáchali primárny trestný čin, vedomosť, úmysel alebo motív ako znak činov uvedených v trestných činoch legalizácie sa posúdi podľa objektívnych skutkových okolností. Falošné, či nepravé kúpne zmluvy nepreukazujú bez ďalšieho skutočnosť, že obžalovaný sa podieľal alebo mal vedomosť o primárnej trestnej činnosti, nestačí tu iba domnienka, musí ísť o skutočnosť preukázanú. Krajský súd záverom poukázal, že až po takto vykonanom dokazovaní a jeho vyhodnotení môže súd pristúpiť k hodnoteniu všetkých dôkazov a následne ustáliť, či došlo k naplneniu, či nenaplneniu zákonných znakov žalovaných trestných činov obžalovaným, respektíve, či došlo k naplneniu znakov iného trestného činu pri zachovaní jednoty a totožnosti skutku.

Súd v intenciách uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/42/2018 zo dňa 05.02.2020, vykonal na hlavnom pojednávaní doplňujúce dokazovanie, pričom súc viazanosťou právneho názoru súdu vyššieho stupňa v danej trestnej veci, opätovne vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd pokračoval na podklade pôvodne vykonaného dokazovania, ktoré doplnil o aktualizovaný výpis z registra trestov, ako aj registra priestupkov obžalovaného, ďalej oboznámil listinné dôkazy navrhnuté na doplnenie dokazovania zo strany prokuratúry a oboznámil sa aj s ostatným obsahom trestného spisu. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní.

Súd po zhodnotení všetkých na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, ktoré boli získané zákonným spôsobom, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, kto ich obstaral, s konštatovaním, že nie je možné vykonať na hlavnom pojednávaní žiadne ďalšie dôkazy, dospel k rozhodnutiu, uvádzanému v enunciate tohto rozsudku. Obhajoba nemala žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, poukázala, že pôvodne vykonané dokazovanie na súde prvého stupňa považuje za vecne správne a zákonné. Obhajca zotrval na argumentácii uplatnenej v odvolacom konaní, žiadal, aby súd opätovne zhodnotil doteraz vykonané dôkazy a zameril svoje hodnotenie na právnu kvalifikáciu žalovaných skutkov. Prokuratúra rovnako nemala doplňujúce návrhy na dokazovanie, doplnila na oboznámenie novo podanú obžalobu a taktiež ďalšie vznesené obvinenie voči osobe obžalovaného za ďalšie skutky s totožnou právnou kvalifikáciou, aká je v prejednávanej veci. Na základe vyššie uvedeného a podklade riadne vykonaného dokazovania a opätovného zhodnotenia na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, súd dospel k záveru, že bolo bez pochybností dokázané, že došlo k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti tak, ako sa uvádza v obžalobe prokurátora.

Obžalovaný U. C. uviedol, že sa necíti byť vinný zo skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu. Ku skutkom uvedeným v bodoch 1 - 5 uviedol že sa v minulosti živil dovozom áut zo zahraničia a prihlasoval ich do evidencie, neskôr sa živil už len prihlasovaním áut do evidencie. Za týmto účelom ho kontaktovali fyzické osoby a rôzne subjekty, napr. autobazáre, celkovo takto do evidencie prihlásil cca. 200 - 250 áut ročne, pričom sa tomu venoval cca. 2,5 roka. Uviedol, že polícii pri výsluchu označil konkrétne osoby alebo aspoň pravdepodobné osoby, ktoré mu dali doklady potrebné k prihláseniu vozidla, vzhľadom k počtu prihlásených vozidiel si to už nemusel presne pamätať. Od daných osôb vždy obdržal doklad o kontrole originality a technický preukaz k vozidlu. Keďže mal k dispozícii kontrolu originality nemohol vedieť, že

vozidlo pochádza z trestnej činnosti. Ďalej uviedol, že tým, že bola kontrola originality tak vozidlá osobne nikdy ani nevidel, ani ich nebolo potrebné voziť na dopravné inšpektoráty. Vždy len prevzal konkrétne doklady a podklady k tomu, aby mohol vozidlo odhlásiť na konkrétnu osobu. Ďalej sa vyjadril k osobe T. C., ktorý je v danej trestnej veci uvedený ako svedok, pričom táto osoba by mala byť podľa neho trestne stíhaná. Obžalovaný ďalej uviedol, že sám spolupracoval s políciou, chodil som s nahrávacím zariadením a rozhovory s T. C. boli takto zaznamenávané, pričom tieto záznamy sú k dispozícii na polícii. Taktiež uviedol, že ročne prihlasoval veľké množstvo áut, preto prihlasoval auta aj na iné osoby. Postup ako prebiehalo prihlasovanie vozidiel bol taký, že vždy keď niekto chcel prihlásiť vozidlo, priniesol mu k tomu kontrolu originality, technický preukaz a poprípade zmluvu, ak však prihlasoval vozidlo z iného okresu do okresu Malacky, tak potreboval osobu z konkrétneho okresu a to boli páni ako L. alebo R.. Nakoľko mal od týchto osôb plnú moc, vypisoval kúpne zmluvy v ich mene a dal to potom na konkrétny úrad, kde vyplnil príslušné tlačivo - žiadosť, kúpil kolok, potom vypísanú žiadosť podal na OÚ. Následne prevzal podklady pre políciu z OÚ, išiel na políciu prihlásiť auto a potom ho aj odhlásiť na konkrétnu osobu, ktorej údaje obdržal v úvode. Uviedol, že boli legislatívne dve obdobia, kedy sa dalo motorové vozidlo aj bez prihlásenia v okrese Malacky odhlásiť na konkrétnu osobu v inom okrese, bez toho aby bolo predtým prihlasované v Malackách. V druhom období bolo potrebné vždy prihlásiť najskôr v okrese Malacky a potom ho odhlásiť a prihlásiť do iného okresu. Údaje o osobe, na ktorú mal odhlásiť vozidlo dostával od osoby, ktorá mu priniesla podklady. Ak to neobdržal hneď, tak to dostal cez sms. V skutku v bode 1 vozidlo odhlásiť na osobu C. W. a údaje o osobe mu priniesol buď niekto z autobazáru, prípadne C., prípadne iná osoba. Uviedol, že v mene osôb vypisoval kúpno-predajné zmluvy, ak bolo auto z iného okresu, tak mal k dispozícii pôvodnú kúpno-predajnú zmluvu a z tejto zmluvy použil osobu kupujúceho, ktorý figuroval ako predávajúci v novej zmluve, kde ako kupujúci vystupoval osoba z Malackého okresu, teda on alebo L., prípadne R.. Túto novú zmluvu vypracovával sám na základe plnomocenstva, ktoré mal od L. alebo R.. V prípade, ak bol zvolený druhý postup t.j. že auto sa nemusela prihlasovať v Malackách a priamo sa odhlasovalo v inom okrese na konkrétnu osobu, bola spísaná nová kúpna zmluva kde figuroval napr. pán L. ako predávajúci a už konkrétne osoba na ktorú malo byť ako odhlásené ako kupujúci. Túto novú zmluvu taktiež vypracoval a potom ju odniesol a dal ju podpísať zúčastneným osobám. Ďalej uviedol, že v niektorých prípadoch sám vybavoval aj kontrolu originality, avšak len ojedinele, a to len v prípade osôb ktoré si samé priviezli motorové vozidlo a nevedeli postup prihlásenia. K procesu kontroly originality bolo potrebné pristaviť auto, dať technický preukaz a kúpno-predajnú zmluvu, niekedy sa vyžadoval aj preklad technického preukazu z iného jazyka do slovenského jazyka. Pracovníci kontroly originality skúmali všetko, overovali pravosť technického preukazu, hrúbku laku vozidla, všetky znaky vozidla, identifikačné čísla, číslo motora a každý diel motorového vozidla. Výsledkom bol protokol, ktorý preukazuje, že auto nie je kradnuté, alebo nepochádza z trestnej činnosti a zhodujú sa všetky znaky dané výrobcom.

Ku skutku v bode 6 uviedol, že bol vlastníkom vozidla Q., ktoré malo problémy s motorom, C. mu ponúkol, že sprostredkuje opravárov, ktorí by auto opravili lacnejšie, preto auto aj nechal opraviť. Výsledkom však bolo, že to C. vyriešil po svojom, nevymenili mu motor, dali mu v podstate druhé auto. To, že auto je úplne iné, zbadal hneď, zvonku bolo rovnaké, ale v interiéri nastali zmeny. Keďže hodnota pôvodného bola 10 000 eur, má za to, že bol zo strany C. podvedený. Keď zistil, že auto je iné, žiadal od C. to pôvodné, on mu vrátil iba diely, keďže ich bolo málo, tak ich predal. Nové vozidlo po oprave chvíľu užíval, potom ho chcel predať.

Svedok Ing. L. F., zamestnanec vtedajšieho Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Malackách, sa ku skutkom v bodoch 1 až 5 obžaloby na hlavnom pojednávaní vyjadril k schvaľovaciemu procesu dovezených vozidiel na Obvodnom úrade. Uviedol, že pri dovezenom vozidle sa celý proces sa spravuje zákonom č. 725/2004 Z.z., musí sa podať vyplnená žiadosť s príslušnými prílohami a to doklad o nadobudnutí vozidla, osvedčenie o evidencii vozidla zo štátu dovozu, odborný posudok o kontrole originality vozidla, v prípade, ak je vozidlo staršie ako 4 roky, treba doložiť aj STK, prípadne EK, potvrdenie o zaplatení príspevku do recyklačného fondu, ako aj preklady dokladov, ktoré nie sú v slovenskom jazyku a zároveň sa musí zaplatiť správny poplatok. Ak sú všetky potrebné doklady predložené a sú v poriadku, tak Obvodný úrad tento dovoz schválil a vydal rozhodnutie o uznaní typového schválenia. Následne sa vystavil základný technický opis vozidla a vytlačilo sa osvedčenie o evidencii časť II. S týmito dokladmi išiel žiadateľ následne na príslušný dopravný inšpektorát. Pred vydaním osvedčenia o evidencii sa spracovaný materiál elektronicky posielal na server Ministerstva dopravy a do databázy Ministerstva vnútra, týmto sa kontrolovalo aj to, či vozidlo nie je v pátraní, nakoľko pokiaľ by vozidlo bolo v pátraní, tak nemôžu vytlačiť osvedčenie o evidencii. Svedok sa ďalej vyjadril aj k štátnemu odbornému dozoru nad kontrolou originality, pričom táto činnosť je upravená už v

citovanom zákone č. 725/2004. Táto činnosť obvodného úradu však nesúvisela so samotným dovozom aut, nakoľko v rámci schvaľovacieho procesu žiadateľ predkladá aj protokol o kontrole originality daného vozidla, pričom tento protokol sa berie ako fakt, nakoľko bol vydaný v riadnom procese kontroly originality motorového vozidla.

Svedok J. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pre odstup času si na okolnosti už nepamätá, z tohto dôvodu bola čítaná jeho výpoveď z prípravného konania, na ktorej zotrval. Ku skutkom v bodoch 1 až 5 uviedol, že obžalovaného pozná, nakoľko sú z tej istej dediny. V roku 2011 prišiel za ním U. C. s tým, či si naňho môže napísať nejaké auto, načo mu povedal, že áno. Za toto mu U. C. sľúbil 20,- €. V tejto súvislosti podpisoval aj nejaké papiere, ktoré však nečítal, len ich podpísal na matrike v Malackách alebo F. C.. Predmetné motorové vozidlo nikdy nevidel, ani nemá vodičský preukaz. U. C. okrem toho podpisoval aj iné papiere, resp. splnomocnenia, čoho sa však týkali nevedel. Tieto splnomocnenia iba podpisoval, nakoľko už boli vypísané. Na kontrole originality nebol so žiadnym vozidlom. Ku kúpnej zmluve z dňa 02.04.2011, predmetom ktorej je vozidlo J. O a kde je ako predávajúci uvedený A. D. - J. D. a ako kupujúci J. L., uviedol, že predmetné vozidlo nekupoval, písmo ani podpis na zmluve nie sú jeho.

Svedok L. R. na hlavnom pojednávaní ku skutkom v bodoch 1 až 5 uviedol, že s C. sa zoznámil niekedy v roku 2011 prostredníctvom L., s ktorým boli susedia. C. mu sľúbil vybaviť prácu, za týmto účelom si od neho vypýtal občiansky preukaz, aby si urobil jeho kópiu. Asi po hodine mu C. občiansky preukaz vrátil. Potom prišiel za ním C. s tým, že si potrebuje prihlásiť auto, a preto ho zobral na Obecný úrad vo F. C., aby išiel podpísať niečo v súvislosti s vozidlom, čo aj podpísal. Pýtal sa vtedy C., či z toho nebudú problémy, ten mu povedal, že nie. Potom približne po trištvrte roku mu prišlo z Kooperatívy, že má platiť poisťku za nejaké auto, malo to byť za F. G., toto auto však nikdy nemal. Potom bol predvolaný na políciu, tam mu povedali, že má aj Q. X X a ešte jedno auto. Svedok zároveň uviedol, že nikdy nekupoval žiadne vozidlo.

Svedok A. D. uviedol, že podniká v oblasti predaj ojazdených vozidiel. Osobu menom U. C. nepozná, tejto osobe nepredával žiadne vozidlá. K svojmu podnikaniu bližšie uviedol, že predáva iba staršie vozidlá menšej kategórie, približne do 3.500,- €, vozidlá zn. L.-Q. C XXX a J. O. určite nepredával. Ďalej uviedol, že v minulosti bola sfaľovaná pečiatka jeho firmy, kde sa uvádzal obchodný názor J. D. s adresou miestom sídla podnikania, avšak bola nekompletná, chýbalo tam uvádzané IČ DPH. Taktiež bol pred niekoľkými rokmi na polícii v Bánovciach, kde poskytol vzorku svojho písma pre znalca na zistenie, či podpisoval alebo nepodpisoval kúpne zmluvy. Na polícii mu ukázali tie sfaľované kúpne zmluvy, ktoré boli na luxusné motorové vozidlá, kde sa kúpne ceny týchto aut pohybovali na 20 000 - 30 000 eur aj vyššie.

Svedok L. M. uviedol, že osobu U. C. nepozná a nikdy nekupoval, resp. nevlastnil a ani nepredával vozidlo J. O. Približne 2 roky nazad bol predvolaný na políciu, kde mu ukazovali policajti fotky osôb, s tým, že som sa mal vyjadrovať, či tie osoby poznám, tie osoby nepoznal. Tiež mu boli predložené aj nejaké písomnosti, kde mali figurovať jeho údaje a podpisy. O jeho podpisy sa nejednalo, tie doklady ktoré mu predložili nikdy nevypisoval. Ďalej uviedol, že niekedy v roku 20002 mu boli odcudzené doklady, ktorých stratu riadne nahlásil.

Svedok T. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného U. C. pozná, v minulosti sa tiež ako obžalovaný zaoberal dovozom a prihlasovaním motorových vozidiel z Holandska a Nemecka. V minulosti zopár krát požiadaval obžalovaného, aby prihlásil auto pre inú osobu. C. to potom vybavil, tiež sa stalo, že v pár prípadoch prípadného záujemcu o motorové vozidlo poslal priamo za C.. Ďalej uviedol, že ak chcel niekto prihlásiť auto, tak už musel mať kontrolu originality, to bola jeho podmienka. K vozidlu obžalovaného C. zn. Q. K. uviedol, že toto vozidlo mu neopravoval, je možné, že mu mohol niekoho na opravu odporučiť, ale nepamätá si to. Osoby menom A. D., T. L. nepozná. Pozná osobu L. F., mohol mu prihlasovať autá, rovnako ako C..

Svedkovia D. Q. a Q. Y. vo svojich výpovediach uviedli, že so žiadnym vozidlom neboli na kontrole originality, vozidlá drahých značiek ani nemohli kupovať, vzhľadom na ich finančné možnosti a osobu obžalovaného U. C. nepoznajú.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením, za splnenia zákonných podmienok a so súhlasom procesných strán boli čítané aj znalecké posudky.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/526 (č.l. 263-269) bolo zistené, že tlačivá predložených nemeckých dokladov k vozidlu J. O. (skutok v bode 5) sú pravé.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/1092 (č.l. 294 - 297) vyplýva, že tlačivá talianskych dokladov k vozidlu U. K. (skutok v bode 2) sú pravé.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/3076 (č.l. 270-275) súd zistil, že tlačivá španielskych dokladov k vozidlám L. Q. a J. O. (skutky v bodoch 1 a 4) a rakúske doklady k vozidlu F. G. (skutok v bode 3) sú falzifikáty.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/3076 a zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor kriminalistickej identifikácie, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/11071 (č.l. 281-291) bolo zistené, že upotrebitelná daktyloskopická stopa č. 1-1 získaná z listiny (rakúskych dokladov k vozidlu F. G. /skutok v bode 3/) patrí obžalovanému U. C..

Zo znaleckého posudku Mgr. L. B. č. 25/2013, znalca z odboru písomoznalectvo (č.l. 304-418) vyplýva, že obžalovaný U. C. pri všetkých jednotlivých vozidlách uvedených v bodoch 1- 5 obžaloby podpísal, vo svojom mene, alebo v mene iných osôb žiadosti o uznanie typového schválenia podané na Obvodnom úrade, ako aj jednotlivé kúpne zmluvy k týmto vozidlám, ktoré boli predložené ako nadobúdací doklad k vyššie uvedeným žiadostiam. Ďalej zo znaleckého posudky vyplýva, že obžalovaný predmetné kúpne zmluvy aj sám vypísal, teda ich vyhotovil.

Zo znaleckého posudku Ing. T. B. č. 85/2013 vo veci výpočtu hodnoty vozidiel (č.l. 421-499) bolo zistené, že všeobecná hodnota motorového vozidla U. K., pozmenené VIN:Z predstavuje ku dňu 02.05.2011 čiastku 61.625,- € vrátane 20 % DPH. Všeobecná hodnota motorového vozidla L.-Q. C XXX K., pozmenené VIN:Z predstavuje ku dňu 30.05.2011 čiastku 21.976,- € vrátane 20 % DPH. Všeobecná hodnota motorového vozidla J. O pozmenené VIN:Z predstavuje ku dňu 01.12.2011 čiastku 39.520,- € vrátane 20 % DPH. Všeobecná hodnota motorového vozidla J. O pozmenené VIN: Z predstavuje ku dňu 06.04.2011 čiastku 27.536,- € vrátane 20 % DPH. Všeobecná hodnota motorového vozidla F. G. X.X A., pozmenené VIN: A predstavuje ku dňu 09.05.2011 čiastku 15.315,- € vrátane 20 % DPH. Všeobecná hodnota motorového vozidla Q. XXX d A/T A., EČ: ZM-XXXBK predstavuje ku dňu 24.11.2011 čiastku 12.931,- € vrátane 20 % DPH. Naproti tomu všeobecná hodnota motorového vozidla Q. XXX xd A/T, EČ: BA-XXXVF predstavuje ku dňu 26.07.2011 čiastku 27.735,- € vrátane 20 % DPH. Taktiež zo záverov znaleckého posudky vyplýva, že uvedené typy motorových vozidiel (Q. XXX D a Q. XXX xd) vykazujú vzhľadom na skutočnosť, že typ Q. XXX xd bol upravený faceliftom nasledovné rozdiely: tvar predného nárazníka, tvar prednej masky, predné svetlomety, zadné svetlá, volant, prahy dverí, lišty na vnútornom obložení dverí, vnútorné kľučky dverí, dizajn, resp. typ stredovej konzoly.

Z listinných dôkazov súd ďalej poukazuje najmä na odborné stanoviská Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru z odvetvia metalografia (č.l. 557-558, 647-648, 798-799, 895-896, 984-985, 1056-1057), z ktorých vyplýva, že na jednotlivých vozidlách boli odstránené pôvodné VIN čísla, pričom pôvodné VIN číslo na vozidle J. O. bolo v tvare Z Pôvodné VIN číslo na vozidle U. K. bolo v tvare Z Pôvodné VIN číslo na vozidle F. G. bolo v tvare A Pôvodné VIN číslo na vozidle L.-Q. C XXX K. bolo v tvare Z Pôvodné VIN číslo na vozidle J. O. bolo v tvare Z Pôvodné VIN číslo na vozidle Q. XXX xd bolo v tvare Z

Zo správ a zaslaných podkladov z príslušných dopravných inšpektorátov (č.l. 574-583, 698-722, 823-834, 922-931, 1011-1037) súd zistil, že všetky vozidlá (skutky v bode 1, 3, 4, 5), okrem vozidla U. K., boli bezprostredne po uznaní typového schválenia predané, resp. prevedené za súčinnosti obžalovaného U. C., ktorý v dvoch zmluvách figuroval ako predávajúci (skutky v bodoch 4 a 5), v dvoch

zmluvách figurovali ako predávajúci osoby L. a R. (skutky v bodoch 1 a 3). Vozidlo U. K. bolo najskôr prihlásené a evidované na L. R., pričom prevedené na ďalšiu osobu bolo až neskôr.

Zo správ a lustrácií Národnej ústredne Interpol a Národnej ústredne SIRENE (č.l. 559-565, 619, 800-807, 897-900, 986-990) bolo preukázané, že predmetné vozidlá (skutky v bodoch 1-5) pochádzajú z trestnej činnosti. Ďalej bolo zistené, že osoba B. C. neexistuje.

Zo správ Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, odbor kriminálnej polície a Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky (č.l. 612-613) bolo zistené, že osoby menom T. L. a L. M., ktoré sú uvádzané v kúpno-predajných zmluvách, nebývali, ani nebývajú na uvedených adresách, resp. existujú osoby s podobným priezviskom (L.) na inej adrese bydliska, ktoré sú však dlhodobo nezastihnuteľné.

Z registra trestov, z registra priestupkov a pripojeného súdneho spisu súd zistil, že obžalovaný U. C. má 1 záznam v registri trestov, bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/12/2012 zo dňa 03.02.2012, právoplatným 29.05.2012 pre trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a za, ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 29.05.2015, osvedčenie sa nastalo dňa 12.02.2016. Súčasne bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke na 4 roky. Z uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/12/2012 zo dňa 03.11.2015 súd zistil, že súd odsúdenému U. C. podmienene upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a súčasne určil skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.11.2015. Z výpisu z centrálnej evidencie priestupkov súd zisti, že obžalovaný na 9 záznamov, pričom sa jednalo o drobné priestupky na úseku dopravy.

Súd je pri posudzovaní skutku viazaný obžalobným návrhom a iné skutočnosti ako tie, ktoré sú predmetom obžaloby ani nemôžu byť predmetom konania a dokazovania na súde (obžalovacia zásada). Súd v tomto posudzovaní a vyhodnocovaní dôkazov nehľadá možnosť postihu určitej osoby, ale výlučne hodnotí objektívne i subjektívne kritériá trestnosti činu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Skutkový stav veci súd zisťoval tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti a v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. S rovnakou starostlivosťou súd pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovanému, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v jeho prospech. Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, berúc do úvahy právny názor odvolacieho súdu, ktorý tento vyslovil vo svojom uznesení sp. zn. 2To/42/2018 zo dňa 05.02.2020, súd vykonané dôkazy následne starostlivo a nestranne zhodnotil, aplikujúc tak zásadu voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) a nakoľko nebolo pochybností, že prejednané skutky sú trestným činom tak, ako sa uvádza v obžalobe, rozhodol tak, ako je to vyjadrené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutky sa stali tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom vykazujú všetky obligatórne znaky zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v skutkoch v bode 1 - 5 spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného. Pre úplnosť a zrozumiteľnosť skutkovej vety súd doplnil do skutkovej vety jednotlivých skutkov v bode 1 - 5 obžaloby skutočnosť, že obžalovaný konal za účelom zakrytia nelegálneho pôvodu vozidla, nakoľko uvedené konanie obžalovaného jednoznačne vyplývalo z vykonaného dokazovania.

Podľa § 233 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2020, kto príjem alebo iný majetok z trestnej činnosti, v úmysle zatajiť existenciu takého príjmu alebo veci, zakryť ich pôvod v trestnom čine, ich určenie či použitie na spáchanie trestného činu, zmať ich zaistenie na účely trestného konania alebo ich prepadnutie alebo zhabanie, prevedie na seba alebo iného, požičia, vypožičia, prevedie v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, dovezie, prevezie, privezie, premiestni, prenajme alebo inak seba alebo inému zadováži, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

Podľa § 233 ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2020, odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523233'&ucin-k-dni='31.12.2015'> a získa ním značný prospech.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur a značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa používajú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty vecí a rozsahu činu.

V zmysle § 16a ods. 2 písm. b) bod 1 zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 8/2009 Z.z., prílohou k žiadosti o uznanie typového schválenia ES jednotlivého dovezeného vozidla z členského štátu je okrem iného aj doklad o nadobudnutí vozidla, napríklad faktúra, kúpna zmluva alebo darovacia zmluva.

Podľa § 114 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 188/2009 Z.z. (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), každé vozidlo, o ktorom schvaľovací úrad rozhodol, že musí byť evidované orgánom Policajného zboru, a ktoré doteraz nebolo prihlásené do evidencie vozidiel, musí byť prihlásené na orgáne Policajného zboru príslušnom podľa miesta pobytu alebo sídla držiteľa vozidla alebo adresy jeho prevádzkarne; vozidlo, ktoré má byť prevádzkované organizačnou zložkou podniku, ktorá sa zapisuje do obchodného registra, musí byť prihlásené do evidencie na orgáne Policajného zboru príslušnom podľa adresy umiestnenia tejto organizačnej zložky.

Podľa § 115 ods. 2 zákona o cestnej premávke, vlastník jednotlivého dovezeného vozidla, ktorému obvodný úrad dopravy uznal typové schválenie ES, uznal schválenie alebo schválil jednotlivé dovezené vozidlo, vystavil a vydal osvedčenie o evidencii, a držiteľ vozidla uvedený vlastníkom vozidla podľa § 114 ods. 2 sú povinní predložiť orgánu Policajného zboru osvedčenie o evidencii, doklady preukazujúce splnenie podmienok na vykonanie evidenčných úkonov podľa § 114, doklad o uznaní typového schválenia ES, uznaní schválenia alebo o schválení jednotlivého dovezeného vozidla podľa osobitného predpisu, ktorý sa na účely tohto zákona považuje za doklad o nadobudnutí vozidla, preukázať svoju totožnosť a vyplniť príslušné tlačivá. Na základe týchto dokladov orgán Policajného zboru zapíše vlastníka vozidla do osvedčenia o evidencii.

V predmetnej trestnej veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi, ktoré súd vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že vina obžalovaného zo žalovaných skutkov je jednoznačne preukázaná. Obžalovaný popieral vinu zo spáchanie skutkov, jeho obrana spočívala najmä v tvrdení, že nevedel, že predmetné vozidlá pochádzajú z trestnej činnosti, nakoľko od záujemcov vždy obdržal doklad o kontrole originality, ktorý mal preukazovať legálny pôvod vozidla. Poukázal, že prihlasoval podobným spôsobom množstvo motorových vozidiel (takmer 700) a to aj na vypočutých svedkov- L. a R., pričom nikdy s tým nebol problém. Obhajoba poukázala, že neboli v tomto prípade naplnené všetky obligatórne vyžadované znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, keďže je tu potrebné analyzovať zavinenie, ktoré je pri úmyselných trestných činoch determinujúce. Obhajca uviedol, že absentujú dôkazy, že obžalovaný falšoval doklady, ktoré boli nevyhnutné pre zápis a legalizáciu vozidiel na území SR. Pri zistení, že niektoré motorové vozidlá, ktoré boli obžalovaným prihlásené, pochádzajú z trestnej činnosti, nemožno v základnej rovine predmetného trestného činu spochybňovať objektívny znak predmetnej skutkovej podstaty. Obhajoba taktiež uviedla, že zavinenie možno preukázať subjektívnymi a objektívnymi okolnosťami prípadu, pričom konkrétnou analýzou možno jednoznačne konštatovať, že vo vzťahu k okolnosti, či vedel, že sa v niektorých prípadoch podieľa na legalizácii odcudzených motorových vozidiel alebo nie, platí jednoznačný záver, že tieto okolnosti z aspektu jeho pozitívnej vôle, nie sú preukázané. Obhajoba taktiež uviedla, že absentuje zistenie, že obžalovaný falšoval doklady, pozmeňoval identifikačné čísla motorových vozidiel, výrobné čísla motorov, výrobné štítky motorových vozidiel alebo výrobné čísla súčastí motorových vozidiel alebo vedome použil ako pravé identifikačné číslo, výrobné číslo motora motorového vozidla, výrobný štítok alebo výrobné číslo súčastí motorového vozidla iného motorového vozidla, čo dokazuje, že nechcel porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, ktorý mu je kladený za vinu. Obhajoba záverom uviedla, že k trestnému činu legalizácie došlo, ale niekde inde, to znamená u osôb, ktoré pripravovali potrebné podklady, boli to najmä výstupy originality a teda spáchanie trestného činu legalizácie príjmu sa dopustili osoby, ktoré takéto podklady pripravovali a museli byť uzročené s tým, že sa dopúšťajú takejto protiprávnej činnosti. Obhajca ďalej poukázal na skutočnosť, že prihlásenie dovezených motorových vozidiel zahŕňa viacero úkonov, ide o komplexný balík služieb, ktorý zahŕňa registráciu vozidla, alebo ide o jednotlivé úkony samostatne. Je preto nutné v tomto prípade pripustiť, že uvedená činnosť nebola obžalovaným vykonávaná v

zmysle Zákona č. 455/1991Zb. o živnostenskom podnikaní resp. v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ak takúto činnosť vykonával vo vyššie uvedenom rozsahu, tak sa dopúšťal trestného činu neoprávneného podnikania, teda iného trestného činu pre ktorý je aktuálne súdený.

Sporným medzi stranami bolo predovšetkým to, či bola zo strany obžalovaného naplnená subjektívna stránka skutkovej podstaty prejednávanej trestnej činnosti, či bolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný mal vedomosť o primárne spáchanom trestnom čine a následne konal v úmysle zatajiť existenciu takéhoto príjmu, či zakryť jeho pôvod v trestnom čine konaním, ktoré má tvoriť skutok, prípadne vykonávanie takej aktivity, v dôsledku ktorej by príjem navonok pôsobil ako v súlade získaný so zákonom, a teda či došlo k naplneniu s tým súvisiacej objektívnej stránky prejednaných trestných činov.

Súd sa pri posudzovaní trestnosti skutku má totiž v prvom rade zamerať na posudzovanie, či daný skutok vôbec napĺňa všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Vzhľadom na uvedené sa súd zamerával na skúmanie, či boli v danom prípade skutkami, ktoré mal spáchať obžalovaný U. C., tak ako sú vymedzené v obžalobe, naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 Trestného zákona (v znení účinnom do 31.12.2020).

Súd súčasne poukazuje aj na ustanovenie § 8 Trestného zákona, podľa ktorého trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ako tento zákon nestanovuje inak. Pojmom znaky uvedené v tomto zákone, sa rozumejú znaky objektívnej a subjektívnej povahy, ktoré tvoria tzv. skutkovú podstatu trestného činu (súhrnných znakov, ktoré charakterizujú ľudské konanie a jeho následok ako trestný čin), pričom všetky sú rovnako nevyhnutné a rovnocenné. Z hľadiska obsahu, každá skutková podstata trestného činu vyjadruje všetky podstatné znaky a črty nevyhnutné na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok možno pokladať za trestný čin. Ide o súhrn znakov možných ľudských aktivít, ktorých splnením vzniká trestná spornosť. Znaky trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto klasifikovaných skutkov (predvídanie možnosti vzniku), ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Súhrn skutkových znakov jednotlivých skutkových podstát trestných činov odráža konkrétny skutok kvantity a kvality. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Obligatórnymi znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú subjekt (páchateľ), objekt (záujem, hodnota, či spoločenský vzťah chránený trestným právom), subjektívna stránka (zavinenie, niekedy aj pohnútky - motív), a objektívna stránka (konanie vrátane opomenutia, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom).

Čo sa týka subjektu, obžalovaný U. C. je subjektom plne trestne zodpovedným z hľadiska veku a príčetnosti.

Tak isto v danom prípade je prítomný objekt ako záujem chránený normami trestného práva, teda záujem spoločnosti na ochrane majetku a majetkových práv fyzických a právnických osôb. Objektom tohto trestného činu je cudzí majetok resp. majetkové práva, a to vo vzťahu k veciam získaným trestnou činnosťou. Zatajiť existenciu takého príjmu alebo veci, zakryť ich pôvod v trestnom čine, prípadne vykonávanie takej aktivity, v dôsledku ktorej by príjem navonok pôsobil ako v súlade získaný so zákonom, sa predovšetkým rozumie tzv. pranie špinavých peňazí.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku, všeobecne ide v danom prípade o úmyselný trestný čin. Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, alebo vedel, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, bol s tým uzročený. K naplneniu subjektívnej stránky úmyselného trestného činu postačuje, ak je spáchaný v úmysle nepriamom.

V nadväznosti na uvedené, ako je vyššie uvedené, súd v ďalšom posudzoval charakter samotného konania obžalovaného tak, ako je definované v skutkových vetách obžaloby, najmä či konanie obžalovaného (objektívna stránka) spĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti tak, ako je definovaný v ustanoveniach § 233 Trestného zákona, primárne so zameraním jednoznačného preukázania úmyselného zavinenia zo strany obžalovaného.

V tejto súvislosti, tak ako správne poukázal prokurátor, z ktorého argumentáciou sa súd v tomto smere v plnej miere stotožnil, je potrebné upriamiť pozornosť aj na medzinárodnú úpravu danej problematiky, základom ktorej je Dohovor Rady Európy o praní špinavých peňazí, vyhľadávani, zhabaní a konfiškácii ziskov z trestnej činnosti zo dňa 08.11.1990 (ďalej len „Dohovor“), najmä s poukazom na čl. 6 ods. 2, kde sa uvádza, že vedomosť, úmysel alebo motív ako znak činov uvedených v čl. 6 ods. 1 Dohovoru sa posúdi podľa objektívnych skutkových okolností. Je potrebné v tejto súvislosti uviesť, že členské štáty Rady Európy sa dohodli na jednotnom postihu úmyselného konania, ktoré smeruje k zatajeniu alebo zakrytiu nedovoleného pôvodu majetku. Obdobné požiadavky sa objavujú aj v ďalších medzinárodných dokumentoch, vid' smernica Európskeho parlamentu a Rady (EU) 2015/849 zo dňa 20.05.2015, o predchádzaní využívania finančného systému k praniu peňazí alebo financovaniu terorizmu, o zmene nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernice Komisie 2006/70/ES. Z uvádzanej medzinárodnej úpravy jednoznačne vyplýva, že záver o zavinení obžalovaného musí byť podložený výsledkami dokazovania, pričom okolnosti subjektívneho charakteru možno vyvodiť aj nepriamo a to z okolností objektívnej povahy, z ktorých potom možno podľa zásad logického myslenia dospieť k záveru o existencii vnútorného vzťahu páchatel'a trestnej činnosti k porušeniu resp. ohrozeniu záujmu chráneného Trestným zákonom. Uvedené bolo opakovane konštatované aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu ČR (vid' 8Tdo 1173/2011, 8Tdo 1570/2019, 8Tdo 350/2020).

V kontexte vyššie uvedeného a z výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd dospel k záveru, že vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná. Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný predmetné motorové vozidlá nikdy nevidel (čo potvrdzoval sám obžalovaný), prevzal k nim len súvisiace doklady a informácie o tom, na akú osobu má byť motorové vozidlo prihlásené do evidencie. Obžalovaný vo výpovedi popísal dva spôsoby prihlasovania motorových vozidiel, pričom vôbec nebolo potrebné fyzické pristavenie motorového vozidla dopravnému inšpektorátu a obe verzie obsahujú vyhotovovanie a predkladanie falošných kúpnych zmlúv, prípadne aj vyhľadávanie tretích osôb (tzv. bielych koňov), ktoré figurovali v týchto kúpnych zmluvách a na tieto osoby boli vozidlá, ako na medzičlánok (pred prihlásením na finálnu osobu), prihlasované. Uvedené konanie zhodne popísali aj svedkovia J. L. a L. R., uviedli, že ich obžalovaný vyhľadal a oni mu za drobnú odplatu podpísali dokumenty týkajúce sa motorových vozidiel, ktoré nikdy nevideli a nevlastnili. Taktiež svedkovia A. D. a L. M. potvrdili, že špecifikované motorové vozidlá nikdy nevideli, nepredávali, zmluvy k nim nepodpisovali, uviedli, že v minulosti prišlo k strate ich osobných dokladov, resp. pečiatky spoločnosti. Lustrácie taktiež preukázali, že osoba B. C. neexistuje. V súvislosti s uvedeným je potrebné ďalej uviesť, že obžalovaný uvádzal, že konal podľa pokynov svedka T. C., pričom v prípade potreby aj aktívne vyhľadal a zapojil osoby L. a R., ktorí boli bezdomovcami a ktorí mu za odplatu podpísali predložené listiny. Z uvedeného jednoznačne vyplýva záver, ako správne poukázala prokuratúra, že obžalovaný vedel, že za uvedené motorové vozidlá nebola pri ich deklarovanom dovoze na územie SR uhradená kúpna cena (kúpne zmluvy podpisoval vždy obžalovaný) a že vozidlá nikdy neboli v držbe osôb figurujúcich na zmluvách ako kupujúci, pričom sám obžalovaný aktívne vyhľadal osoby tzv. „bielych koní“ (L., R.) a nechal sa nimi splnomocniť na úkony týkajúce sa prihlásenia motorových vozidiel do príslušných evidencií. Taktiež je potrebné uviesť, že obžalovaný nikdy nebol splnomocnený na podpísanie kúpnych zmlúv pri dovoze motorových vozidiel za osoby L. a R.. Na svedecké výpovede ďalej nadväzujú aj oboznámené listiny, ako aj z rozsiahleho znaleckého dokazovanie, pričom uvádzané závery jednoznačne vyplývajú najmä zo znaleckých posudkov z odvetví grafická diagnostika, daktyloskopia, ďalej z odborných vyjadrení z odboru metalografie, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré preukázali, že jednotlivé motorové vozidlá pochádzali z trestnej činnosti, pričom na týchto vozidlách boli menené VIN čísla a k novým identifikačným znakom boli zadovážené príslušné fiktívne doklady a listiny pre účely prihlásenia týchto vozidiel do evidencie v SR. V kontexte uvedeného možno potom vyvodiť logický záver, že obžalovaný musel mať vedomosť, že s takýmito motorovými vozidlami nie je všetko v poriadku, keďže, vozidlá nikdy ani nevidel, vyhotovoval k nim od počiatku neplatné kúpne zmluvy a pre účely ich prihlasovanie využíval tzv. „biele kone“, kde vôbec neprišlo k úhrade kúpnej ceny, a teda muselo byť obžalovanému od počiatku zrejmé, že jeho konanie slúži na zakrytie nelegálneho pôvodu motorových vozidiel, pričom obžalovaný tak konal úmyselne a to minimálne v úmysle nepriamom, keď vedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, alebo vedel, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, bol s tým uzrozumený. Takýto záver je jednoznačne podložený výsledkami dokazovania, logicky z nich vyplýva, pričom okolnosti subjektívneho charakteru, sú odvodené práve z vyššie popísaných okolností objektívnej povahy, z ktorých potom

možno podľa zásad logického myslenia dospieť k jednoznačnému záveru o existencii vnútorného vzťahu páchatel'a k prejednávanej trestnej činnosti. Takýto záver je jednoznačným vyústením logického hodnotenia okolností, za ktorých obžalovaný realizoval proces prihlásenia vozidiel pochádzajúcich z trestnej činnosti do evidencie vozidiel v SR.

Vo vzťahu ku skutku uvedenému v bode 6 sa súd opätovne uvádza, že vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná najmä jeho vlastnou výpoveďou, keď na hlavnom pojednávaní potvrdil, že po vyzdvihnutí vozidla po jeho oprave si ihneď všimol zmien, ktoré na vozidle nastali. Sám uviedol, že vozidlo bolo iné, bolo to vlastne nové vozidlo, pričom na základe svojich zistení vyžiadal aj svoje pôvodné motorové vozidlo, ktoré mu bolo vrátené vo forme dielov a tie následne predal. Napriek týmto jeho vlastným zisteniam, toto motorové vozidlo užíval a chcel ho aj predať.

Na základe všetkých vyššie opísaných skutočností mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný si ako trestnoprávne zodpovedná osoba, bol vedomý svojho konania. Z hľadiska objektívnej stránky vo vzťahu ku skutkom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku je teda nepochybne, že v príčinnej súvislosti s priamym úmyselným protiprávnym konaním obžalovaného spočívajúcim v konaní (aj spoločne s ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami) previesť na seba alebo iného, majetok pochádzajúci z trestnej činnosti v úmysle zakryť jeho pôvod v trestnom čine a získať tým značný prospech, pričom vzniknutú škodu jednoznačne určilo znalecké dokazovanie znalcom vo veci výpočtu hodnoty vozidiel.

Súd uzatvára, že v konaní pred súdom prvého stupňa bol nepochybne produkován taký súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktoré utvorili uzavretú reťaz na usvedčenie obžalovaného zo spáchania žalovaných skutkov, resp. ktoré inú alternatívu než vinu obžalovaného nepripustili. V tomto smere súd poukazuje aj na vyššie uvádzanú judikatúru, ktorá konštatuje, že okolnosti subjektívneho charakteru, sú odvodené práve z vyššie popísaných okolností objektívnej povahy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania v bode 1 - 4 z pokračovacieho zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v bode 5 zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a v bode 6 zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri úvahách o druhu a výmere trestu tak aby spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný má 1 záznam v registri trestov. Bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/12/2012 zo dňa 03.02.2012, právoplatným 29.05.2012 pre trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a za, ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 29.05.2015, osvedčenie sa nastalo dňa 12.02.2016. Súčasne bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke na 4 roky. Z uznesenia Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/12/2012 zo dňa 03.11.2015 súd zistil, že súd odsúdenému U. C. podmienene upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a súčasne určil skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.11.2015.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené

niektorým zo súdených trestných činov. Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='428/2012 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> slová "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" v texte za bodkočiarkou v § 41 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252341'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Trestného zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8l.1'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd ďalej zisťoval aj pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného nezistil možnosť použitia poľahčujúcej okolnosti, ale ani priťažujúcich okolností, keďže súd ukladal úhrnný trest, podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Trestného zákona, tzn. s použitím asperácie. S poukazom na uvedené, súd nemohol zarátať aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona, keďže by mu bola táto skutočnosť zohľadnená 2 krát, čo je neprípustné. V prípade použitia asperácie sa trest ukladá podľa zákonného ustanovenia obsahujúceho najprísnejšiu trestnú sadzbu spomedzi zbiehajúcej sa trestnej činnosti, kedy sa horná hranica trestnej sadzby zvýši o 1/3. V prípade obžalovaného je najprísnejšia trestná sadzba za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchateľstvom podľa § 233 ods. 3 Trestného zákona, a to 7 až 12 rokov. Po zvýšení hornej hranice o 1/3 je horná hranica trestnej sadzby 13 rokov a 8 mesiacov, teda konkrétna trestná sadzba obžalovaného je 7 rokov až 13 rokov a 8 mesiacov odňatia slobody. Súd dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti za súčasného splnenia prevýchovnej funkcie trestu, postačí obžalovanému uloženie trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby, na základe uvedeného súd uložil trest vo výmere 7 rokov.

Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne súd s poukazom na § 51 ods. 3 Tr. zákona obligatórne uložil trest prepadnutia majetku, ktorého vlastníkom sa stáva Slovenská republika (§ 59 ods. 2 Tr. zákona).

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom okresného súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

-obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.